

Poznań, 15.01.2020 r.

Prof. zw. dr hab. Agnieszka Cybal-Michalska
Wydział Studiów Edukacyjnych
Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza

OCENA

**dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego
Pani Doktor Agnieszki Barczykowskiej
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie pedagogika**

I Informacje ogólne o drodze edukacyjno-zawodowej Habilitantki

Dr Agnieszka Barczykowska należy do bardzo pracowitych badaczek, dobrze zorientowanych w teorii nauk społecznych, dzięki czemu rozwija naukowe podejście krytyczne, poszerza zakres swoich osiągnięć naukowych aspirując tym samym do osiągnięcia samodzielności naukowej. Należy docenić drogę edukacyjno-zawodową Habilitantki, która wytyczyła jakość Jej rozwoju naukowo-badawczego. Wiedza, umiejętności i doświadczenia zawodowe nabyte podczas edukacji na poziomie akademickim (2000 - studia magisterskie na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Studiów Edukacyjnych, kierunek: pedagogika, specjalność: resocjalizacja; praca magisterska pt. *Pomoc postpenitencjarna wobec osób opuszczających zakłady karne*, przygotowana pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Wiesława Ambrozika; 2006 – studia magisterskie na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Nauk Społecznych, kierunek: socjologia, specjalność: samorząd terytorialny; praca magisterska pt. *Struktura społeczno-*

przestrzenna miasta Kołobrzeg, przygotowana pod kierunkiem prof. UAM dr hab. Renaty Suchockiej); studiów nad dysertacją doktorską (2006 r. - uzyskanie stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie pedagogika na podstawie rozprawy pt. *Kapitał społeczny a zjawiska patologii społecznej w wielkomiejskich społecznościach lokalnych* - promotor prof. zw. dr hab. Wiesław Ambrozik); udziału w przedsięwzięciach szkoleniowych i warsztatowych, a kontynuowane w pracy w ośrodkach akademickich (od 2006 roku - Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Studiów Edukacyjnych, Zakład Resocjalizacji, stanowisko adiunkta, a od 2015 roku - starszego wykładowcy; w latach 2002 - 2014 - Wyższa Szkoła Humanistyczna im. Króla St. Leszczyńskiego w Lesznie, Wydział Nauk Społecznych, stanowisko adiunkta; wykłady zlecone przez uczelnie wyższe: Wyższą Szkołę Komunikacji i Zarządzania w Poznaniu, Wyższą Szkołę Techniczno-Humanistyczną *Kadry dla Europy* w Poznaniu, Państwową Wyższą Szkołę Zawodową w Koninie, Wyższą Szkołę Nauk Humanistycznych i Dziennikarstwa w Poznaniu, Wyższą Szkołę Bankową w Poznaniu) wyraźnie ukierunkowały Jej zainteresowania naukowo-badawcze. Tym samym dorobek i doświadczenie badawcze Habilitantki są oparte na solidnym gruncie wiedzy pedagogicznej (ze szczególnym zaakcentowaniem: pedagogiki resocjalizacyjnej i pedagogiki społecznej), a także socjologicznej w zakresie systemów wychowawczych funkcjonujących w przestrzeniach lokalnych wsi i miasta.

II Ocena dorobku naukowego oraz najważniejszego osiągnięcia naukowego wskazanego przez Habilitantkę

O jakości konstytuowania tożsamości naukowej dr Agnieszki Barczykowskiej świadczy Jej działalność publikacyjna. Lektura dorobku naukowego pozwala na wyraźne zarysowanie drogi naukowego rozwoju Habilitantki. W naukowym *curriculum vitae* dr Agnieszki Barczykowskiej znajdują się aktualne, ważne i frapujące z perspektywy kognitywnej teksty podejmujące problematykę: przemian współczesnych środowisk wychowawczych i ich uwarunkowań, anglosaskich systemów resocjalizacji nieletnich i dorosłych (geneza, kierunki rozwoju, dobre praktyki), *Evidence Based Practice* w profilaktyce i resocjalizacji jako warunek optymalizacji działań,

przeciwdziałania zjawiskom patologii społecznej w wymiarze lokalnym oraz grupom ryzyka. Usystematyzowana narracja w obszarze wyróżnionych nurtów ujawnia logiczną konstrukcję tekstów prowadzonych w porządku od ogółu do szczegółu i włączanie się dr Agnieszki Barczykowskiej w ważne dyskursy z obszaru pedagogiki resocjalizacyjnej i socjologii edukacji. Za przykład może posłużyć ciekawa poznawczo narracja podjęta przez Habilitantkę w artykule zatytułowanym: *Spoleczne i architektoniczne uwarunkowania poczucia bezpieczeństwa mieszkańców wielkiego miasta* („Czasopismo Techniczne”, z.2/2007), ukazująca problem aktywizacji społeczności lokalnych wokół spraw związanych z zapobieganiem patologiom społecznym, czy też rozdział w monografii pod tytułem: *Wielkomijskie osiedla blokowe. Historia i współczesność* ([w:] Marciniak P., (red.) *Blokowiska*, Poznań 2018) z rzetelnie dokonaną charakterystyką osiedli blokowych w zachodniej i wschodniej Europie i realizacją przez nie odrębnych celów oraz omówieniem osiedli blokowych w Poznaniu przy koncentracji uwagi na czynnikach endogennych i egzogennych. Habilitantka, podejmując się analiz, stawia sobie bardzo ambitne cele zwrócone nie tylko ku ich opisowi i rozpoznaniu, ale również problematyzowaniu, a nawet prognozowaniu dynamiki przemian. Godzi się w tym miejscu przywołać kompetentne studium na temat genezy, charakteru i przykładów oddziaływań probacyjnych skierowanych do osób w konflikcie z prawem w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, ukazujące historię myśli i praktyki więziennej od „nothing work” do „what works” ku współczesnym modelom oddziaływań resocjalizacyjnych w USA (*Oddziaływania probacyjne wobec osób w konflikcie z prawem (doświadczenia amerykańskie)*, [w:] „Probacja”, 3-4/2010), czy też prezentację programów korekcyjnych stworzonych i realizowanych w oparciu o teorię kognitywno-behawioralną w Stanach Zjednoczonych oraz wyników ewaluacji stosowanych w praktyce penitencjarnej i postpenitencjarnej programów, co czyni z artykułu: *Podjęcie kognitywno-behawioralne w pracy penitencjarnej i postpenitencjarnej (na przykładzie wybranych programów korekcyjnych stosowanych w USA)* („Probacja” 2/2011) wartościową poznawczo narrację. O erudycji Habilitantki i Jej bardzo dobrej znajomości literatury przedmiotu świadczą rozważania podjęte przez Habilitantkę w artykule: *Zastosowanie modelu RNR w diagnozie resocjalizacyjnej dorosłych sprawców przestępstw – rozwiązania angielskie* („Studia Edukacyjne” nr 34/2015), w którym na szczególną uwagę zasługuje charakterystyka procedury

diagnostycznej, określanej *Offender Assessment System*, odnoszącej się do oceny - zgodnej ze standardami postępowania całościowego - ryzyka, potrzeb, warunków, jako punktu wyjścia dla konstruowania planu oddziaływań resocjalizacyjnych. Opracowania wnoszą nowe impulsy do eksploracji obranych zjawisk, rzucają nowe światło na jakość naukowego wycenienia zagadnień i odzwierciedlają osadzenie stawianych tez w interpretacjach literatury przedmiotu.

Twórcze rozwinięcie zainteresowań dr Agnieszki Barczykowskiej zgłoszone przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie naukowe stanowi książka habilitacyjna zatytułowana: *Systemy wychowawcze gentryfikujących społeczności lokalnych. Rozpad - stagnacja – rozwój* (Wydawnictwo Naukowe UAM, 2019 r. Poznań, recenzent wydawniczy: prof. zw. dr hab. Mirosław Szymański). To bogata treściowo rozprawa. Czynniki wyraźnie organizującymi postępowanie badawcze Habilitantki są przyjęte założenia. Problematyka, wokół której konstruowana jest narracja naukowa, skoncentrowana jest wprost na głównych zainteresowaniach Habilitantki. Koncepcja społeczeństwa wychowującego przy szczególnym sfokusowaniu dociekań naukowo-badawczych na jego wymiar lokalny to problematyka ze wszech miar godna naukowego oglądu. Habilitantka nie ignoruje powinności odwołania się do przemian współczesnych środowisk wychowawczych – ich złożoności i uwarunkowań oraz akcentuje przy tej okazji dorobek poznańskiej szkoły socjologii wychowania (idei Floriana Znanieckiego) i pedagogiki społecznej (Stanisław Kowalski, Wiesław Ambrozik, Tadeusz Frąckowiak, Jerzy Modrzewski, ich uczennice i uczniowie). Odpowiedzi na frapujące Habilitantkę pytania skoncentrowane na lokalnych uwarunkowaniach procesów socjalizacji i wychowania, a nade wszystko na procesie gentryfikacji, a konsekwentnie odwołujące się do koncepcji społeczeństwa wychowującego oraz systemu wychowawczego (i zadań realizowanych na rzecz funkcjonowania społeczeństwa) zostały ujęte w dwóch częściach pracy: teoretycznej oraz empirycznej. Zaakcentować wyraźnie należy, iż Habilitantka podjęła się z pełną odpowiedzialnością rozważań wokół jakże złożonej materii tematu, a mianowicie rozpoznania *ciągu zmian o charakterze społeczno-demograficznym, fizyczno-funkcjonalnym i kulturowo-symbolicznym, których efektem jest (...) odwrócenie gradientu społecznego*. Dobry poziom pisarstwa naukowego - jego styl i język - to niewątpliwie godne podkreślenia walory pracy. Tym samym ujęcia tematów w poszczególnych rozdziałach nie są obciążone słabościami edytorskimi,

logicznymi i wyraźnie uwzględniają wymiar społeczno-kulturowy i socjologiczno-pedagogiczny analizowanych zjawisk. Analizy o charakterze teoretycznym i diagnostycznym pierwszej części pracy stanowią oś narracji odwołującą się do: systemów wychowawczych w ujęciu funkcjonalno - strukturalnym (dorobek Talcota Parsonsa, Emila Durkheima, Floriana Znanieckiego, Stanisława Kowalskiego), konstruktywistycznym (teorie Pierre Bourdieu, Niklasa Luhmanna), postkonstruktywistycznym (perspektywa Michaela Foucaulta) i postmodernistycznym (opracowania: Zygmunta Bauman, Zbyszko Melosika, Tomasz Szudlarka), koncepcji systemowego ujmowania lokalnego środowiska wychowawczego, traktowania społeczności lokalnej jako płaszczyzny aktualizowania się systemu wychowawczego. Obrona rama teoretyczna pozwala na holistyczne ujęcie zagadnienia. Niemało miejsca Habilitantka poświęca bogatemu dorobkowi przedstawicieli polskiej pedagogiki społecznej i socjologii wychowania, odwołując się do dorobku m.in. Heleny Radlińskiej, Aleksandra Kamińskiego, Wiesława Theissa, Mikołaja Winiarskiego, Stanisława Kawuli, Józefa Pietera, Andrzeja Radziewicza-Winnickiego, Mikołaja Winiarskiego, Barbary Smolińskiej-Theiss, Marii Mendel, Bożeny Matyjas. O odpowiedzialnej refleksji Habilitantki i Jej skłonności do problematyzowania świadczy fakt, iż proces gentryfikacji traktuje jako czynnik sprawczy przekształceń przestrzeni fizycznej, społecznej i symbolicznej. Obierając perspektywę socjopedagogiczną nie ignoruje genezy zainteresowania tymże procesem, ram teoretycznych służących opisowi i eksploracji jego zróżnicowania oraz egzemplifikacji przestrzeni dotkniętych tym procesem a nawet rozważań nad jego przebiegiem w krajach Europy Środkowo-Wschodniej. Na szczególne podkreślenie zasługuje interdyscyplinarność podejmowanej problematyki, a także konstruowanie swojego warsztatu badawczego. Druga część książki to rzetelnie dokonana analiza i interpretacja badań o charakterze diagnostyczno-prognostycznym. Badania, których przedmiotem Habilitantka uczyniła przemiany, jakie dokonują się w badanych społecznościach lokalnych pod wpływem procesu gentryfikacji oraz ich konsekwencje w wymiarze jednostkowym, lokalnym i makrospołecznym, zostały starannie zaprojektowane i zrealizowane. Procedura badań terenowych, obrona metoda monograficzna przy zastosowaniu procedury równoległego badania mieszanego (badania ilościowe i jakościowe: 412 kwestionariusze ankiet zebrane od rodziców, dzieci i nauczycieli, 35 wywiadów przeprowadzonych

z mieszkańcami, przedstawicielami instytucji z terenów podmiejskiej wsi i śródmieścia, analiza dokumentów odwołujących się do tychże obszarów oraz obserwacja) służyły opisowi i rozpoznaniu zmian, jakie dokonują się w systemach wychowawczych funkcjonujących w przestrzeniach lokalnych wsi podmiejskiej i śródmieścia wielkiego miasta, doświadczających procesu gentryfikacji oraz ich konsekwencji, co więcej - opracowaniu modelu przebiegu zmian systemów wychowawczych w gentryfikujących społecznościach lokalnych, a także opracowanie rekomendacji dotyczących wybranych aspektów gentryfikacji, które stanowią czynniki ryzyka dla funkcjonowania lokalnych systemów wychowawczych. Doniosłym poznawczo walorem pracy wynikającym z eksploracji badawczych jest diagnoza procesu gentryfikacji z uwzględnieniem zmian w obszarach: społeczno-demograficznym, fizyczno-funkcjonalnym oraz kulturowo-symbolicznym, a także opis komponentu strukturalnego i funkcjonalnego systemów wychowawczych wsi podmiejskiej i śródmieścia wielkiego miasta, akcentując obranie następujących podsystemów: socjalizacja pierwotna (środowisko rodzinne, rówieśnicze, sąsiedzkie); kształcenie, selekcja, preorientacja zawodowa; wsparcie i pomoc; kontrola społeczna; organizacja czasu wolnego dzieci i młodzieży. Trudno nie zgodzić się z zasadniczą linią argumentacji Habilitantki, tym bardziej, iż zaświadcza Ona, iż podjęte przez Nią rozważania zasadzają się na świadomości i uznaniu wielości wątków oraz ukazują wagę przekonań krytycznych, o czym można przekonać się po lekturze rozważań Habilitantki na temat konsekwencji procesu gentryfikacji dla funkcjonowania lokalnych systemów wychowawczych. Monografia dr Agnieszki Barczykowskiej znacznie poszerza myślenie o dokonujących się procesach gentryfikacji przybierających zróżnicowany charakter. Z badań Habilitantki wynika, iż w przypadku Gołęczewa gentryfikacja przybiera charakter *emancypacyjny*, co ujawniają między innymi partnerskie relacje między rdzennymi a napływowymi mieszkańcami. W przypadku Śródmieścia gentryfikacja przybiera charakter *rewanżystowski*, o czym świadczy wielopostaciowa marginalizacja rdzennej ludności. Habilitantka odniosła się między innymi do: mechanizmów uruchamiających procesy gentryfikacji o odmiennych charakterach, wzajemnych relacji między rdzennymi a nowymi mieszkańcami, ich powiązań i gotowości do współpracy, działania systemu wychowawczego (gentryfikacja uruchomiona odgórnie w przypadku obszaru śródmiejskiego, a oddolnie w przypadku wsi podmiejskiej), przebiegu procesów socjalizacji (wieś podmiejska

skłania się ku kolektywizmowi, a systemu śródmiejskiego ku indywidualistycznej orientacji normatywnej).

Wyrażam zdecydowanie pozytywną opinię na temat monografii bowiem dowodzi ona pracowitości i pasji poznawczej dr Agnieszki Barczykowskiej. Ustalenia badawcze, które niewątpliwie świadczą o ubogacaniu nauki w obszarze pedagogiki społecznej, wyraźnie akcentują, że procesy gentryfikacji nie są neutralne dla funkcjonowania systemu wychowawczego. Postulaty socjopedagogiczne zawierające wskazówki dla konstruowania skutecznych oddziaływań, które niwelowałyby negatywne skutki gentryfikacji dla systemów wychowawczych (procesy gentryfikacji wspierają systemy wychowawcze w społecznościach względnie homogenicznych, a naznaczają stagnacją – a nawet destrukcją – spolaryzowane społeczności obszaru śródmiejskiego) dowodzą niezbitcie wagi tego problemu i stanowią inspirację do dalszych dociekań teoretyczno-empirycznych. Zwieńczenie pracy stanowi odwołanie do warunków determinujących wspólnotową socjalizację w ujęciu Davida W. McMillana i Davida M. Chavisa, a mianowicie: poczucia przynależności, poczucia sprawstwa, świadomości potrzeb, poczucia emocjonalnego związania ze społecznością. Wartością monografii jest zakres praktyczny badań. Tym samym mogą one stanowić ważki przyczynek do formułowania zaleceń dla zmiany struktury społecznej i jej systemów wychowawczych. Rozprawa habilitacyjna ma charakter interdyscyplinarny, a zamieszczone rozważania stanowią wieloaspektową narrację w obszarze nauk pedagogicznych wokół: socjalizacji, kategorii systemu, systemów wychowawczych, a nade wszystko przemian, jakie dokonują się w społecznościach lokalnych pod wpływem procesu gentryfikacji i ich konsekwencji w wymiarze mezo- i makrospołecznym.

III Ocena dorobku naukowego według wybranych kryteriów oceny osiągnięć naukowych i badawczych kandydatki ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego

W odniesieniu do szczegółowych kryteriów oceny osiągnięć naukowych dr Agnieszki Barczykowskiej jej parametry przedstawiają się następująco:

1. liczba cytowań publikacji według Google Scholar - 104
2. Indeks Hirscha według Google Scholar: 5
3. kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi oraz udział w takich projektach: 1. Ponadto projekty badawcze finansowane ze środków statutowych przyznawanych na działalność naukową i badawczą pracowników Zakładu Resocjalizacji WSE UAM oraz 9 projektów realizowanych we współpracy z przedsiębiorcami oraz instytucjami
4. międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową – 2 Nagrody naukowe Rektora,
5. członkostwo w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych - 3
6. udział w konsorcjach i sieciach badawczych – 2
7. recenzowanie projektów międzynarodowych i krajowych - 2
8. uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych – 1
9. staże naukowe w ośrodkach akademickich lub akademickich – 3
10. opieka naukowa nad doktorantami w charakterze promotora pomocniczego - 1
11. wykonane ekspertyzy lub inne opracowania na zamówienie - 4
12. recenzowanie publikacji w czasopiśmie krajowych - 1
13. wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych – 31
14. udział w komitetach organizacyjnych konferencji – 7
15. udział w zespołach eksperckich i konkursowych – 4

Habilitantka spełnia zdecydowaną większość kryteriów oceny osiągnięć osób aspirujących o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Jej działalność charakteryzuje

przede wszystkim imponująca aktywność konferencyjna, powierzanie zadań eksperckich, projektów realizowanych we współpracy z przedsiębiorcami oraz instytucjami. Ponadto kompetencje naukowe Habilitantki zostały docenione, czego dowodem są przyznane przez JM Rektora UAM nagrody za działalność naukową.

IV Ocena dorobku dydaktycznego i organizacyjnego i popularyzującego wiedzę oraz współpracy międzynarodowej

Imponująca aktywność Habilitantki w obszarach działalności: dydaktycznej, organizacyjnej, świadczącej o współpracy międzynarodowej jak i czynnym udziale w strukturach organizacyjnych, ujawnia wyróżniające się zaangażowanie dr Agnieszki Barczykowskiej w różnych obszarach oraz zaświadcza, że były one nie tylko inspiracją z której „wyrastała” pasja naukowa Habilitantki, ale zapewne działalnością, która przesądziła o wyraźnym wycienianiu Jej zainteresowań naukowo-poznawczych. Wskaźnikiem pozytywnej oceny kompetencji organizacyjno-dydaktycznych dr Agnieszki Barczykowskiej jest powierzanie Jej odpowiedzialnych funkcji organizacyjnych oraz nagrody i wyróżnienia za działalność dydaktyczną i popularyzującą wiedzę. Habilitantka w obszarze działalności społeczno-organizacyjnej pełniła następujące funkcje: członka Komisji ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia na WSE UAM, opiekuna Koła Naukowego Studentów Resocjalizacji „Dwa Światy”, WSE UAM, członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej, opiekun I roku II st.: specjalność pedagogika resocjalizacja, członka Komisji ds. Potwierdzenia Efektów Kształcenia, członka Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, członka Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych. Aktualnie służy rozwojowi WSE pełniąc z odpowiedzialnością funkcje:członka Komisji Potwierdzającej Efekty Uczenia WSE, pełnomocnika Dziekana ds. Praktyk Studenckich, koordynatora Dodatkowych Usług Edukacyjnych w zakresie przygotowania pedagogicznego, koordynatora praktyk na specjalności resocjalizacja. Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie Dr Agnieszki Barczykowskiej w działalność konferencyjną, rozwijanie współpracy międzynarodowej oraz udział w zespołach eksperckich i konkursowych, że wymienię: pełnienie funkcji eksperta

zewnątrznego Narodowego Programu Foresight „Polska 2020”; udział w konsultacjach związanych z tworzeniem nowych uregulowań prawnych dotyczących postępowania z osobami nieletnimi, organizowanych przez Zakład Resocjalizacji WSE UAM Poznań oraz Wyższą Szkołę Nauk Społecznych PEDAGOGIUM w Warszawie; członkostwo w Zespole ds. Analizy Planów i Programów Nauczania powołanego przy sekcji Pedagogiki Resocjalizacyjnej przy Komitecie Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk oraz Zespołu Roboczego Obserwatorium Zagrożeń dla Ludzi Młodych działającego w ramach współpracy Zakładu Resocjalizacji WSE UAM, Komendy Wojewódzkiej Policji, Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Wielkopolskiego Kuratorium Oświaty i ROPS; czynny udział Habilitantki w projektach (MINDb4ACT - rozwijanie umiejętności i możliwości w celu podejmowania innowacyjnych, etycznych i skutecznych działań przeciwdziałających radykalizacji i gwałtownemu ekstremizmu, 2017-2020, projekt finansowany przez Komisję Europejską, funkcja ekspercka; Obserwatorium Zagrożeń dla Ludzi Młodych, projekt: *przeciwdziałanie zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży w zakresie używania substancji psychoaktywnych w województwie wielkopolskim*, pełnienie funkcji współautorki koncepcji badań, koordynatorki badań, współautorki raportu), imponująca współpraca z przedsiębiorcami, instytucjami skoncentrowana na organizacji konferencji, seminariów naukowych, wizyt studyjnych gości zagranicznych, praktyk studenckich, badań naukowych (a mianowicie z: Polską Platformą Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Sądem Okręgowym w Poznaniu Wojewódzką Komendą Policji w Poznaniu, Szkołą Podstawowa nr 7 im. Erazma z Rotterdamu w Poznaniu, Kuratorium Oświaty w Poznaniu, Zakładem Poprawczym w Poznaniu, Okręgowym Inspektoratem Służby Więziennej w Poznaniu, Zakładem karnym we Wronkach i Rawiczu, Urzędem Marszałkowskim Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu), udział w krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych (członek Zespołu Pedagogiki Resocjalizacyjnej przy Komitecie Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, członek Zespołu ds. Analizy Planów i Programów Nauczania powołanego przy sekcji Pedagogiki Resocjalizacyjnej przy Komitecie Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, wiceprzewodnicząca Koła Młodych Pracowników Nauki afiliowanego przy Zespole Pedagogiki Resocjalizacyjnej Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk), są przejawem Jej aktywnej partycypacji w rozwoju ruchu naukowego,

w życiu naukowym, akademickim i współuczestnictwie w humanistycznym i społecznym dyskursie. W tym miejscu należy szczególnie zaakcentować wykonane przez dr Agnieszkę Barczykowską ekspertyzy i opracowania na zamówienie (program studiów podyplomowych w zakresie przygotowania pedagogicznego dla Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego w Lesznie; wspólnie ze współpracownikami zakładu z macierzystego wydziału i uczelni przygotowanie narzędzi badawczych dla programu MINDb4ACT. *Rozwijanie umiejętności i możliwości w celu podejmowania innowacyjnych, etycznych i skutecznych działań przeciwdziałających radykalizacji i gwałtownemu ekstremizmowi* oraz raportu *Przeciwdziałanie zachowaniom ryzykownym dzieci i młodzieży w zakresie używania substancji psychoaktywnych w powiecie złotowskim - diagnoza i propozycje rozwiązań*, a także opracowanie *Evidence based practice w profilaktyce. Poradnik skierowany do nauczycieli, pracowników socjalnych i asystentów rodzin*), odbyte staże w zagranicznych ośrodkach akademickich (Cedar Rapids (Iowa, USA) - wymiana pracowników organizowana w kooperacji z American Probation and Parole Association (APPA) oraz Sixth Judicial District Department of Correctional Services, październik; Washington - Chicago - Cedar Rapids (Iowa, USA) - wymiana pracowników organizowana w kooperacji z American Probation and Parole Association (APPA), Sixth Judicial District Department of Correctional Services; udział w konferencji szkoleniowej APPA; Chicago, Brno (Czechy) Uniwersytet Masaryka - wymiana pracowników). Nie sposób pominąć i nie zaakcentować licznych osiągnięć dydaktycznych i aktywności w zakresie popularyzacji nauki. Habilitantka prowadziła liczne zajęcia o charakterze wykładowym i konwersatoryjnym na studiach stacjonarnych, niestacjonarnych, podyplomowych oraz w ramach Uniwersytetu Otwartego (socjologiczne podstawy resocjalizacji, profilaktyka społeczna, interwencja kryzysowa w sytuacji przestępstwa, patologie społeczne, pedagogika resocjalizacyjna, diagnostyka w resocjalizacji, diagnostyka psychopedagogiczna w resocjalizacji, problemy współczesnych społeczeństw, wprowadzenie do kryminologii, kryminologia kliniczna, projektowanie, realizacja i ewaluacja programów profilaktycznych, diagnostyka grupy rówieśniczej, praca z rodziną problemową, mikrosocjologia grup rówieśniczych i subkultur, miasto w pedagogice - pedagogika w mieście, współ(praca) z rodziną problemową, resocjalizacja w działaniu). Powyższe dokonania dopełniają

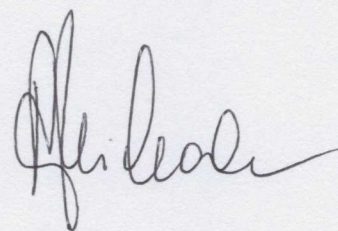
osiągnięcia w zakresie popularyzacji nauki, o czym świadczą między innymi takie fakty jak: realizacja – w charakterze opiekuna Koła Naukowego Studentów Resocjalizacji „Dwa Światy” - ze studentami projektów badawczych (np. „Kapitał społeczny osób pozbawionych wolności”), organizacja konferencji naukowych (np. „I Dzień Twórczej Resocjalizacji”), wyjazdy studyjne i hospitacje (Zakład Karny w Bydgoszczy, Zakład Karny w Grudziądzu, Stowarzyszenie „Dzieci Niczyje” w Warszawie, Zakład Poprawczy w Falenicy), współautorstwo programu dwuletnich studiów magisterskich na kierunku pedagogika na specjalności resocjalizacja z elementami kryminologii oraz resocjalizacja nieletnich oraz współtworzenie programu pięcioletnich studiów magisterskich na kierunku pedagogika specjalna na specjalności terapia pedagogiczna dzieci i młodzieży z trudnościami w funkcjonowaniu psychospołecznym. Ponadto Habilitantce była powierzana funkcja recenzentki artykułu w czasopiśmie „Psychologia wychowawcza” co dowodzi Jej wysokich kompetencji merytorycznych. Cennym doświadczeniem służącym Habilitantce w rozwijaniu swojego warsztatu naukowego było powierzenie Jej funkcji promotora pomocniczego w zakończonym – z sukcesem - przewodzie doktorskim mgra Ernisa Aidarowa (temat pracy doktorskiej: *System penitencjarny Kirgistanu i jego przemiany: od kar plemiennych ku nowoczesnym rozwiązaniom resocjalizacyjnym*, promotor: prof. Wiesław Ambrozik) prowadzonym na Wydziale Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Dorobek dydaktyczno-organizacyjny dr Agnieszki Barczykowskiej budzi najwyższy szacunek. Oparty jest na pracowitości i solidnym doświadczeniu w pracy dydaktycznej, a także rozwijany w działalności eksperckiej i bogatej współpracy z przedsiębiorcami i instytucjami.

Konkluzja

Reasumując należy podkreślić, iż przedstawiony do oceny dorobek naukowy, organizacyjny i dydaktyczny Habilitantki dowodzi Jej biegłości w zakresie organizowania warsztatu akademickiego – w tym co szczególnie ważkie – warsztatu naukowego. Tym samym spełnia on wymogi Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (z późniejszymi zmianami) oraz kryteria zawarte w Rozporządzeniu Ministra Nauki i

Szkolnictwa Wyższego w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Przedłożony do oceny dorobek jest spójny tematycznie i dowodzi rozległości zainteresowań naukowo-badawczych Habilitantki. Osiągnięcia naukowe dr Agnieszki Barczykowskiej stanowią znaczący wkład w rozwój nauk pedagogicznych. Powyżej wymienione względy skłaniają mnie do wyrażenia przekonania, że całość dorobku ukazuje umiejętność aplikacji wiedzy pedagogicznej do materiału empirycznego, co służy rozwojowi nauki i jakości dydaktyki akademickiej. Tym samym wnoszę o nadanie Dr Agnieszce Barczykowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych.

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Barczykowska', written in a cursive style.

Instytut Wychowania w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o
nadanie stopnia doktora habilitowanego. Przedstawiony do oceny dorobek jest spójny
tematycznie i dowodzi rozległości zainteresowań naukowo-badawczych i habilitanta.
Osiągnięcia naukowe dr Agnieszki Barczykowskiej stanowią znaczący wkład w rozwój
 nauk pedagogicznych. Powyżej wymienione wkłady składają się do wyznaczenia
 postawienia, że całość dorobku stanowi osiągnięcia w dziedzinie pedagogiki do
 momentu empirycznego, co należy rozważyć w kontekście dydaktyki akademickiej.
 Tym samym wniosek o nadanie dr Agnieszce Barczykowskiej stopnia doktora
 habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych.

